

נד:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו גרשום

בשעה מספרית. אל
וקצת גדולה היא:
בהר. קנה בהר. חריצי חור
ההר. כלומר פס של
צמר כקר. של מחיטה
במלח. חור חרטה וחס
במלח. כשיעור אתן
תחליטין עץ ולא יחור. כל
המחית בהן ודל יחור. כל
אשר יסר עובר כוכבים
שדור יסר אתה. חור
אל מוצה בה. ישראל את
החורין בה קרס יסר
ולו ער בהן הו
יש ולבד שחור מוחו
לארש: יש אפר שראל
הרתי. יש וזה כל
השט: האמר שחור ימא
למחור. וזה כל
שב מחס ער כוכבים
ולו ירתי חור מלח: אפר
בארטה. כשכר של ערס:
דירותה. כשכר של ערס:
השט באי. מסרי. שדור
שחור. ער ער ער
כוכבים שחור מברתי
הספ שחור מלח: לכל
הספ שחור מלח: שחור
שחור. דל ור חור
לסיר אלא ששבורה
הספ. והוא ער
לסיר בהן יסר חור
בן יסר שחור דרמ
למחור וסר שחור
בן יסר שחור. אפר
כלמל לאו באי שחור
אמר דל ער המחית
אל אפר:

ושאינה שפוימת במצריה עד בשה. פי' כמה יקנה נמכות אחד כדלול מירדא דמורו והדר פירוש כשיעור מדה וכן היו יודעים מדה החלס כמה היה אורך שלו נכסדה גדולה לא היו מורשים במענה אחד כל אורך השדה ולא כפ"ה

ושאינה מסויימת במצ' פפא *כדראיל תיירא * יהודה אמר שמואל * ככדבר כל המחזיק בו כוכבים מכי משו וזו ליי לא קני יעד דמשו שטמ ככדבר וכל המחזיק ב' לרב יוסף מי אמר שמואל דינא דמלכותא יליקני ארעא אלא באיני ידענא * עובדא הוה ב' דובן ארעא מעובד כוכב' רפי' בה פורתא אתא אוקמה כידא דשני א' התם באני מממרי הוו י'בי טסקא למלכא ו' טסקא ליכול ארעא רב כוכבים אתא ישראל אתא לקמיה דרב נחמאי דעתך דאמר שמו' הרי' הן ככדבר וככ'

וַיֵּן כֹּה בַּחֲלֹם דָּע"י (דף ע"א. וס' ד"ה רב) מִסִּין דַּמְשִׁיָּה לַעֲבֹד כּוֹכְבֵּי
קֹהֶלֶת וְהָא דְקֹהֶלֶת הֵכָל וְעֹבֵד כּוֹכְבֵּי מִי מַעֲוֹ וְזוּי לִיְדֵיהָ אֶתְחַלֵּק לָהּ
וְיִיטֵשׁ מֵשׁוֹם דַּמְשִׁיָּה עֲבֹד כּוֹכְבֵּי קִינָן קֵהָ עֲשֻׁרָא וְשֹׁטֵר וְדֹאֵל אֵין לָהּ
הַעֲבֹד כּוֹכְבֵּי מֵשׁוֹם דִּירְשָׁל וְנִישִׁי לָא קֵהָ עֲשֻׁרָא אֶלָּא מִסְפֵּר הַמִּקְנֵה
דִּירְמִיָּה וְהַסֵּם יִשְׂרָאֵל הוּא: **וְיִשְׂרָאֵל** אֵלָּא קֵהָ עַד רִפְשִׁי שְׂבָרָא
יִיְיָהּ. שְׂהוּ וְעוֹמֵדִים מִתְּנֹקֶם שְׂמֻכְוִין אֶת הַשְּׁטֵר וְקִשְׁלָא לִרְעִי
שְׂעוֹשֵׁן בִּן אֲזָרָהס דַּלְמָאִי אֵין קֵהָ בְּכַסֵּף גִּרְדָּא מַעֲפֵרִין בְּקִי
מִגּוֹשׁוּ גּוֹפִי מִלְּחָמָה עֲבָדִים דַּלְמָרִינִי בְּעִבְרִית בְּצִי"ב דף י'
דִּלִּיכָא לְמִימַר שְׂאִינִי גּוֹמַר דַּעֲמֹו לָקֻטָּה עַד שִׁיחִיָּה בְּשֹׁטֵר
דַּמְשָׁה שְׂהַעֲבֹד כּוֹכְבֵּי מִתְחַלֵּק לָהּ אֵלָּא יִגְמֹור דַּעֲמֹו לָקֻטָּה וְיִיטֵשׁ
לְחַלְוִיתָא דִּפְרָסִי וְהוּא לֵן לְמִימַר דְּהוּי אֵין שְׂהוּ אֵין צִינָה בְּכַסֵּפָא אֶתְנִי
הַשְּׁטֵר שְׂמֻכְוִין וְיֵלֵךְ לְהֵן קֵהָ שְׂלָה אֵין דַּעֲמֹו אֶלָּא מִלְּחָמָה
שְׂהוּאֵה רִגִּיל לָקֻטָּה עַל יִשְׂרָאֵל דְּהִינֵי בְּשֹׁטֵר מִדְּלָא פִירָס אֵין צִינָה
בְּכַסֵּפָא אֶתְנִי אֶלָּא קִשְׁלָא לִרְעִי שְׂעוֹשֵׁן בִּן אֲזָרָהס דַּבְּרָק ב' דְּבִכּוּת
(וְסֵם) אֵין יִתְחַלֵּק שְׂרָאֵל שְׂנָתָן מַעֲוֵת לַעֲבֹד כּוֹכְבֵּי בְּנִהֲמָה דַּלְמָרִינִי
שְׂעוֹשֵׁן שְׂלָה מִתְּנֹקֶם קֵהָ וְיִיטֵשׁ בְּעִבְרִית וְאִמְלִי אֵין אֶתְמִרִין אֶלָּא
דִּקְהָה מִן הַתּוֹרָה דַּלְמַר אֲבִי הַסֵּם דַּלְמָרִינִי שְׂפִסְקָה לָהֵן מוֹרָה מִיֵּד
שְׂעוֹמִתָן בְּנִשְׁכִּיָּה הָא מִיֵּד עֹבֵד כּוֹכְבֵּי בְּכַסֵּף מ"מ אֵין דַּעֲמֹו לָקֻטָּה
אֶלָּא אֵין שְׂעוֹשֵׁן כּוֹ כּוֹ שְׂהוּא רִגִּיל לָקֻטָּה עַל יִשְׂרָאֵל דַּלְמָרִינִי
הַחֲלָה אֵין יֵיֵל דַּהֲסֵם דַּלְמָרִינִי קֹהֶלֶת וְנִרְשָׁה לֵיֵשׁ יִשְׂרָאֵל לְחַבֹּשׁ (א) מִיֵּיחִיָּה
מַעֲוִיתָא אֵין שְׂעוֹמִתָן כִּר יִחִיד הַעֲבֹד כּוֹכְבֵּי וְיִגּוֹלֵן אֶת הַמִּתְחַלֵּק דְּבִידָן
קֵהָ חֲכֵה לֵיֵה דִלָּא נִתָּן לוֹ מַעֲוֵת אֶלָּא ע"מ שְׂחֲבָה הַקִּרְקֵקֵי לִידֹו וְאֵס
הַמִּתְחַלֵּק יִיטֵשׁ מִן הַעֲבֹד כּוֹכְבֵּי שְׂעוֹשֵׁן אֵין שְׂחֲבָה מִסְפֵּד כִּר
הַסֵּם הַמִּתְחַלֵּק צוּר לַפְּרֹשֶׁי וְלֵן מַעֲוִיתָא (א) יִפְקִיעֵן הַרְשָׁאֵן הַקִּרְקֵקֵי מִיֵּדֹו
ע"י עֹבֵד כּוֹכְבֵּי הַדֵּס רִשָׁה לְמִיֵּד מִתּוֹר מִנֵּס: **בְּגִנִּי** דַּבְּשִׁרִי הוּא כ"ו.
וְהָא דַּלְמַר בְּהִנְחִיָּן (גִּישִׁין דף נח: וס' ד"ה אֵין) דִּלְוֹל מִרוֹתְיִיָּהוּ
בְּבִגְנִי וְאִזְלִי גִירוֹל בִּר רִעְיָאֵל וְיִיטֵשׁ טִסְקָא דַּחֲלָתָן שְׂנִין וְלִכִּי אִתּוּ
מִרוֹתְיִיָּהוּ הַדֵּרָה לָהּ וְלֹא אֶתְרִי אֵין דִּלָּא יִיטֵשׁ טִסְקָא הַפּוֹקֵעָה מִדֵּס
בְּכֹחֵה בִּר גִּירוֹל בִּר רִעְיָאֵל הַסֵּם מִיֵּיֵר כְּנוֹן שְׂחֲבָה מִרוֹתְיִיָּהוּ לִבְנֵי
בְּגִנִּי שִׁיחֲרֹו הַקִּרְקֵקֵי וְיִרְשִׁי וְיִאֲכֹלֵן פִּירוֹת וְיִפְרִעִי טִסְקָא עַד שִׁיחֲזֹו
וְיִחֲזֹוֵר לָהֵם בְּנֵי בְּגִנִּי וְתִתְּנֵהוּ לְגִידוֹל הַלֵּךְ לָא הַפּוֹקֵעָה מִדֵּס וְשִׁיחֲזֹו
וְיִחֲזֹוֵר אֶלָּא הֵכָל הוּא מַטְמְרִי בְּצִבְלִי הַסֵּם שְׂלָה רִעִי לַפְּרֹשֶׁי:

דמכל מתקס שמואל אמרם דלארם בסמוך והיא דקשרא ליה דינא דא
 יאריעא אלם בשטרם דלאו דינא דמלכותא אמר אלם בחוקא נמי ליכול:
 והיודא. ורשעו שמע שמואל רבו: דורא דרעווא קאמרם. בתמ
 זבאן. מיסרם. שדות שמונתם שלם היו בעבליים ומינן אל הכה
 והבי טסקא ומדינא דמלכותא אלם היה צידם דנעליים חייב למכור
 וזמן מנה ליתן אל הטסקא ולנאן אמר מאן דרבי טסקא
 סוככים מאנחוי ומכרם ועלם יאמר לך אם כה ויהויא כה

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

ושאינה מסויימת במלריה. אלא בקעה גדולה ופחותה לשדות אחרים ואז לרשות הרצים עד כמה רריך לחפור ויקנה כולה אליבא דרב דהא ידעו לשמואל לא חשיבא מסויימת טפי משאינה מסויימת דלפילו במסויימת האמר לא הנה אלא (א) מכאן וכו"ז בשאינה מסויימת. י"ש

וְשֹׂאֵנֶה מְסוּיִימָת בַּמְצָרֶה עַד כְּמָה אָמַר רַב
פֶּפֶא "כְּדֹאִיל תִּיּוּרָא" (6) דְּשׁוּרֵי וְהָרָא אָמַר רַב
יְהוּדָה אָמַר שְׂמוּאֵל יִכְסִי עוֹבֵד כּוֹכְבִּים הָרִי הֵן
כְּמַדְבֵּר כָּל הַמְּחוּזִיק בָּהֶן זָכָה בָּהֶן מ'ט עוֹבֵד
כּוֹכְבִּים מִכִּי מִמֶּנּוּ זֹוִי לִידיָה אֶסְתַּלֵּק לִיָּה יִשְׂרָאֵל
לֹאֵל קִנִּי יַעַד דְּמִי שְׁטָרָא לִידיָה הֶלֶךְ הָרִי הֵן
כְּמַדְבֵּר וְכָל הַמְּחוּזִיק בָּהֶן זָכָה בָּהֶן א"ל אֲבִי
לְרַב יוֹסֵף מִי אָמַר שְׂמוּאֵל הִכִּי (6) וְהָאֲמַר
שְׂמוּאֵל "דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא וּמַלְכָא אָמַר לֹא
לִיקִי אֶרְעָא אִלָּא בְּאִיגְרָתָא אָמַר לִיָּה "אֲנָא לֹא
יִדְעָנָא" (7) עוֹבֵדָא הוּא כְּדוּרָא דְרַעוּתָא בִּישְׂרָאֵל
דְּזִבֵּן אֶרְעָא מִעוֹבֵד כּוֹכְבִּי" וְאֵתָא יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵינָא
דְּרִפִּיק בָּהּ פּוֹרְתָא אֵתָא לְקַמֵּיהּ דְּרַב יְהוּדָה
אֲוֹקְמָה בִּידָא דְשֵׁנִי א"ל הוּרָא דְרַעוּתָא קֶאֱמֵרָתָא
הֵתָם בְּאִי מִטְּמֵרִי הוּא דְאִינֵהוּ גּוֹפִיֵיהּ לֹא הוּא
יְהִיבִי טַסְקָא לְמַלְכָא וּמַלְכָא אָמַר מֵאֵן דִּיהִיב
טַסְקָא לִיכּוֹל אֶרְעָא רַב הוּנָא זָבֵן אֶרְעָא מִעוֹבֵד
כּוֹכְבִּים אֵתָא יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי רִפִּיק בָּהּ פּוֹרְתָא
אֵתָא לְקַמֵּיהּ דְּרַב נַחֲמָן אֲוֹקְמָה בִּידֵיהּ א"ל
מֵאִי דַעֲתִיד דְאֲמַר שְׂמוּאֵל נְכְסִי עוֹבֵד כּוֹכְבִּים
הָרִי הֵן כְּמַדְבֵּר וְכָל הַמְּחוּזִיק בָּהֶם זָכָה
לִיעֲבֹד

גרג מעני המהפך נחררה ובה אחר ונטלה דמיקרשע ההוא אחר.
ויפירס רביט מנהגל דליה הלכחא כשמואל ומשום דמקשי עליה אבי
אבדי כשמואל דלמחר דינא דמלכותא דינא ובה רב יוסף לתרן והקסאו
לפני ואחר דמעותל אל תארה שמואל דליכי קשי דשמואל דאשמואל
דלמחר דינא דמלכותא דינא. ולי נראה דהלכחא כשמואל דהא רב נחמן
דריינא הוה והלכחא כותיה דבדי (וכמוטו י.) דן כותיה לקמיה וגם הרבה
אחראים כשמואל כ"ל קמן ופליג שמעון כהני והא דלמחר שמואל
דינא דמלכותא דינא רב יוסף עמיה היה יודע מירון דלמחר (דא) לא
למחר אלא לא ידענא עובדא הכי הוה כי לא חשש לתרן נצטרך דהיה
מיימי רחיה מעובדא: כי מטו וזוי לידיה. מן הלווק: אספלק ליה
העובד כוכבים שהרי כל קינו של עובד כוכבים נכפך כדלמחר" כפ"ק
דקדושין (דף ד:). ומשקבל המעות לגבי ידיה הויה מכירה גמורה
שאין יכולין עוד לחזור או בזה וישראל לא קני מעות דעל דלמחר
שמואל דינא דמלכותא דקדושין (ט.) ודמפרשיט לעיל (ג.) אפליגי מישאל
חבריה לא קני כוזו עד שיכתוב לו את השטר וכי"ש מעובד כוכבים
דעבד עובדי כוכבים אפסיס הס ואין דעמנו לקנות בלא שטר והלכך
אי אלא וישראל אחרנא רפך ביה פורתא מקמי האי קנה. ודוקא בלוק
מעובד כוכבים אכל הויה מישאל מכירו ולי דלא קני לוקח עד דלמחר
שטרא לדיה מייחא אין יכול לקדם ולהחזיק שעה עדיין נדרשו מוכר
הימנא של ומן שלא החזיק הלווק או לא לא השטר לידו ויכולין שניה
לחזור זה בזה: מי אמר שמואל הכי. דקני ליה (ו.) לא ארעא דעובד
כוכבים כשמואל בלא שטר מן העובד כוכבים: והאמר שמואל דינא דמלכותא
דינא. כל מקס וארטריות ומנהוג כל משפטי מלכס שרגילי להנכי
במלכות דינא הוא שכל בני המלכות מקבלים עליהם מראונס חוקי
המלך ומשפטייו והלכך דין גמור הוא ואין להחזיק בתמון מכירו ע"פ
שום המלך הנכחו בעיר מלכותו: ומלכא אמר. לא ליכיל ארעא
חוק ממוחב כדארעא אלא כי כי צידו שטר מכירה מן העובד והיאך
יקנה זה ההחזיק הואיל ואין זה שטר מן העובד כוכבים אלא לוקח ראשון
יקנה דינא דמלכותא לבי אחי שטריה דעובד כוכבים לדיה: אמר ליה אלא
דינא. רב יוסף קני נמי בעי"א הוה ידע לאחא שמואל דינא דמלכותא
דינא והא דקמהדר ליה לאכיי אלא לא ידענא כי' דלמי היה יודע
מירון דלמחר אלא לא עדיף ליה למימר מעובדא ויכח לא חשש לתרן ואכיי
מהדר ליה דמהוה עובדא ליכא לאחיימי רחיה ומייה רב יוסף לא חזר בו
ונחא דינא רב יוסף לא כ"ל האי דלמחר אכיי ומלכא אמר לא ליכיל
יורא דרעווא. אם מוקס. א' נמי כפר של רועיס: אלא לקמיה דרב
וכי משס אתה מכיר רחיה דנכסי מעובד כוכבים היה הן ממכר:
לך אלא במכריון עתכן: דלינוו עובדיה. בעליס ראשונים לא הוה
בדן בטל זה השני שהחזיק קנה בדינא דמלכותא שהנהגה בחוקתו
ויכול ארעא בחוקא בלא שטרא אכל בקרקע שהיה ירשום לעובד
ויאלין אותה מידו ומחזירין לראשון כסביה לו השטר מן המוכר:

מסורת הש"ס

(א) ולקחמן נה. | ב"ק קיג. גיטין
י: נדרים נח.

גליון הש"ס

נמלא אנו לא דענא.
פירובן דף 1 פ"ב ושינ:
רש"מ ד"ה תר תר
במדינת מ' דמאי שני יסע
מקד. פי לעיל דף כא פ"ב
חוס' ד"ה מרחקים:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

דינא דמלכותא. של פינדי
סוכנים (ג'ס"ז י"א)